

"אברהם אבינו"

רחוב יצחק הלוי 80 חולון. נוסד בשנת תרצ"ו. על ידי יוסף אביגני זצ"ל ובניו

יב תמוז תשפ"ו. פרשת: בלק. מפטירין: והיה שארית. התפילה במקום מהור. גיליון 970.

הדלקת נרות: י-ם 19:32 ת"א 19:32 חיפה 19:35 באר שבע 19:31 צאת השבת: י-ם 20:23 ת"א 20:23 חיפה 20:26 באר שבע 20:21.

פרשת בלק

בלק, מלך מואב, צופה בבני ישראל המתקרבים לגבול ארצו, הוא מבין שלא יוכל לנצח בקרב רגיל ולכן שולח משלחת של זקני מואב ומדיין אל בלעם בן בעור, כדי שיקלל את עם ישראל. ה' מופיע בפני בלעם ומורה לו, לא ללכת עם המשלחת ולא לקלל את העם. בלק מנסה שנית. הפעם הוא שולח משלחת מכובדת יותר ומבטיח לבלעם כבוד רב, לו רק יגיע לארצו, כדי לקלל את עם ישראל. אינכם מבינים משיב להם בלעם, זה לא תלוי בי, גם אם בלק יתן לי כסף וזהב לרוב, לא אוכל לעשות דבר, נגד רצונו של ה'. הוא מבקש גם מהם ללון בביתו. הפעם מתגלה אליו ה' ומתיר לו ללכת, אך מזהיר אותו: רק את הדבר אשר אדבר אליך, אותו תעשה.

בבקר חובש בלעם את אתונו ויוצא עם המשלחת למואב. אלוקים כועס על בלעם ושולח מלאך שיפריע לו בדרך. המלאך נעמד מול האתון. בלעם לא רואה את המלאך, אך האתון רואה אותו וסוטה מן הדרך. בלעם כועס על האתון שסטתה מן הדרך ללא סיבה ומכה בה. כשהאתון ובלעם חולפים בין שתי גדרות, שוב מופיע המלאך. האתון המבועת סוטה אל הצד ולוחצת את רגלו של בלעם אל הגדר. בלעם כועס ומכה בה שנית. כשהמסלול עובר דרך שביל צר מאוד והמלאך מופיע בשלישית, רובצת האתון על מקומה ומסרבת להתקדם וגם הפעם מכה בה בלעם. באורח נס פותח האלוקים את פי האתון והיא פונה לבלעם בשאלה: מה עשיתי לך? מדוע הכית אותי שלוש פעמים? ביזית אותי, עונה בלעם בכעס, לו יש-חַרַב בְּיָדִי, פִּי עָתָה יִרְגֹּמֶנִי. הרי אני תמיד משמשת אותך בנאמנות, האם אי פעם נהגתי כך שלא כשורה? לא, הודה בלעם ואז פתח האלוקים את עיניו והוא ראה את המלאך שמספר לו כי הוא נשלח על ידי האלוקים, לעכב את הליכתו למואב. חטאתי, לא ידעתי שאתה גרמת לאתון לסטות מן הדרך, מתנצל בלעם. האם עליי לשוב על עקבותיי ולא ללכת עם המשלחת? אתה יכול להמשיך בדרכך, אך זכור, אתה תדבר רק את מה שיאמר לך האלוקים.

במואב, ליד הגבול, ממתין בלק לבלעם. מדוע לא באת אלי? הוא שואל, האם חששת כי לא אוכל להעניק לך את הכבוד הראוי? בלעם משיב לו כי הוא לא יוכל לעשות דבר משלו אלא רק להעביר את דבר האלוקים.

הוא מצווה על בלק לבנות שבעה מזבחות בהם הוא יעלה שבעה פרים ושבעה אילים. הוא ניגש להתבודד כדי לשמוע את דבר האלוקים, וכשהוא שב לבלק דבר האלוקים בפיו. את דבריו הוא נושא בלשון מליצית כשנבואתו כוללת גם את העתיד המזהיר הצפוי לישראל לצד העונש המר המצפה לאויביהם.

בלק מלך מואב קרא לי כדי לקלל את היהודים ולזעום עליהם. כיצד אוכל לקלל אם האלוקים לא קילל? כיצד אוכל לזעום, אם האלוקים לא זעם? אבותיהם ואמותיהם חזקים כצורים וכגבעות; עם ישראל הוא עם השוכן בדד ולא מתחשב בגויים.

את נבואתו הוא מסיים בנימה אישית תמות נפשי מות ישרים, ותהי אחריתי כמוהו.

בלק המאוכזב מנסה להעביר את בלעם למקום אחר, הוא בונה שבעה מזבחות ומקריב בהם קורבנות ושוב הולך בלעם להתבודד ולהינבא את דבר האלוקים. הוא שב ובפיו תוכחה לבלק: לא איש א-ל ויכזב! הנה ברך לקחתי, וברך ולא אשיבנה כשהוא מוסיף ומברך את ישראל.

לאחר הפעם השלישית בה בלעם אף מוסיף בברכותיו ביניהם, מה טובו אהליך יעקב, משכנותיך ישראל! קורא בלק מה עשיתי? קראתי לך כדי לקלל את אויבי ואילו אתה ברכת אותם. ברח לך אל ביתך. אני רציתי לכבד אותך, אך האלוקים מנע ממך כבוד. אמרתי לך מראש משיב לו בלעם, כי לא אוכל לעבור את פי האלוקים.

לפני צאתו לדרך הוא שב ומתנבא על ביאת המשיח והגאולה העתידה. הוא מייעץ לבלק לקחת את בנות מואב ובאמצעותן להסית את בני ישראל לעבודה זרה.

בלק מקיים את עצתו של בלעם: בנות מואב ובנות מדין מסיתות את בני ישראל לזנות ועבוד עבודת כוכבים. ה' מצווה את משה להרוג את עובדי האלילים. בנוסף לכך פורצת מגיפה המפילה חללים רבים בקרב בני ישראל.

אחד מנשיאי השבטים קרב יחד עם אישה מדינית לעיני כל ישראל. פינחס, נכדו של אהרון הכהן, נוטל רומח בידו והורג את שניהם ובזכותו נעצרת המגיפה. בסך הכול מתו במגיפה עשרים וארבעה אלף איש.

י"ז בתמוז-צום הרביעי

י"ז בתמוז הוא יום בעל משמעות היסטורית ולאומית כבדת משקל בלוח השנה היהודי. זהו יום צום שפותח תקופה של שלושה שבועות של אבל המכונה בין המיצרים, המגיעה לשיאה בתשעה באב.

על פי המשנה (מסכת תענית), ביום זה אירעו חמישה אירועים קשים לעם ישראל לאורך ההיסטוריה:

משה רבנו ירד מהר סיני עם לוחות הברית, ובראותו את העם חוטא בחטא העגל, שבר את הלוחות. זהו השבר הרוחני הראשון של האומה.

ביטול קרבן התמיד: בתקופת בית המקדש השני, בשל המצור הרומאי, לא נמצאו כבשים להקרבת קרבן התמיד (הקרבן היומי), מה שסימל את תחילת אובדן השראת השכינה במקדש. החומות נפרצו על ידי הצבא הרומאי בפיקודו של טיטוס, מה שהוביל לפלישת האויב לעיר.

שריפת ספר תורה: הצורר אפוסטמוס שרף ספר תורה, מעשה שסימל פגיעה אנושה ברוח היהודית.

הבקעת חומות ירושלים: האירוע המרכזי שקדם לחורבן בית המקדש השני. החומות נפרצו על ידי הצבא הרומאי בפיקודו של טיטוס, מה שהוביל לפלישת האויב לעיר.

שריפת ספר תורה: הצורר אפוסטמוס שרף ספר תורה, מעשה שסימל פגיעה אנושה ברוח היהודית.

העמדת פסל או דמות עבודה זרה בתוך בית המקדש, דבר המבטא את הניכור והחורבן הרוחני הפנימי של התקופה.

יתרונות בריאותיים של הכוסברה

הכוסברה נחשב לאחד מהתבלינים הבריאים ביותר. החומצות בכוסברה מסייעות בהפחתת רמות הכולסטרול הרע ובכך הן מצמצמות את הסכנה למחלות לב. השמנים בכוסברה תורמים רבות לפעילות תקינה של המעיים ועוזרים משמעותית להקלה על שלשולים. צריכת כוסברה מפחיתה את לחץ הדם.

כיבי פה, הם פצעים לבנים כואבים בחלל הפה. לעיסת עלי כוסברה תורמת להליך ההחלמה מהאפתות, מסייעת לשמירה על ההגיגה האוראלית ומעניקה ריח פה רענן. לכוסברה תכונות שיכולות להפחית את אי הנוחות שבאלרגיות הבין עונתיות וכן באלרגיות הנובעות מאלרגנים אחרים. הכוסברה לא מהווה תחליף לכדורים או תרופות, אך היא בהחלט יכולה לעזור למלחמה בתסמינים המרגיזים של האלרגיה.

עשירה באנטי אוקסידנטים, ויטמינים ומינרליים ומיוחסים לה תכונות המרפאות דלקות, כיבי קיבה וזיהומים.

הכוסברה עשירה בברזל ולכן עוזרת באופן ישיר לסובלים מאנמיה והבעיות הנלוות אליה כמו קוצר נשימה, עייפות קיצונית וחולשה.

עשירה בסידן השומר על בריאות וחוזק העצמות בגוף. היא מהווה תחליף נהדר למי שלא צורך מוצרי חלב.

עשירה בוויטמינים A ו-C, האחראיים בין היתר על תקינות הראייה. עלי הכוסברה מכילים בטא קרוטן, חומר חיוני לשמירה על בריאות העיניים ומניעת מחלות עיניים הקשורות להזדקנות. התכונות האנטי בקטריאליות של הכוסברה עוזרות להילחם בדלקות עיניים.

בעקבות השפעת הכוסברה על הבלוטות האנדוקריניות, וביניהן הלב, האחראי על ייצור הורמון האינסולין שעוזר לספיגת הסוכרים בתאים, אכילת כוסברה תורמת לאיזון רמות הסוכר בדם וספיגתו בתאים.

זמני השבת

21:30	עש"ק: שיעור לנשים בהנחיית הרבנית נופר
07:00	תפילת שחרית של שבת קודש
13:00	שיעור תהילים לבנות בהנחיית הרבנית נופר
14:00	שיעור תהילים לבנים בהנחיית הרבנית נופר
16:45	שיעור על הזוהר הקדוש עם חכם משה שושן
17:45	שיעור עם חכם עזרא עייני
18:45	תפילת מנחה של שבת קודש
לימוד וסעודה לע"נ אהרון בן יצחק הכהן ז"ל ולעילוי נשמת אמנון בן ברוך ישראל ומלכה ז"ל	
20:10	תפילת ערבית של מוצאי שבת קודש
06:30	תפילת שחרית בימי חול (הודו)
18:00	תפילת מנחה בימי חול
לאחר תפילת מנחה דבר תורה מפי יצחק שלום כהן	
18:45	תפילת מנחה ערב שבת קודש פרשת פנחס

מוקדש לעילוי נשמת

אבי מורי ועטרת ראשי אהרון בן יצחק הכהן ז"ל

נפטר במוצש"ק י"ג תמוז תשכ"ט

סבי יצחק בביוף בן חנה ז"ל, נפ' י"ז תמוז תשי"ח

יוסף כלימיאן בן מוזה ומנשה ז"ל נפ' כה אב תשפה

ליקט וערך עבד ה' יצחק שלום כהן

דוא"ל: ytzcak@gmail.com

י"ז בתמוז הוא אחד מארבעת הצומות שתיקנו הנביאים לזכר חורבן הבית. בניגוד לצום יום כיפור או תשעה באב, הצום הזה מתחיל עם עלות השחר ומסתיים בצאת הכוכבים. מטרת הצום אינה רק האבל על העבר, אלא עוררות לתשובה. זהו זמן של התבוננות פנימית על הדרכים שבהן החברה היהודית נכשלה בעבר באחדותה ובערכיה, וניסיון לתקן זאת בהווה.

יום זה הוא יום הפתיחה של תקופת שלושת השבועות. זוהי תקופה שבה נוהגים מנהגי אבלות מתונים שהולכים ומחמירים ככל שמתקרבים לתשעה באב. מנהגים אלו נועדו ללוות את הזיכרון הלאומי של הטרגדיה הגדולה של אוכדן העצמאות והמרכז הרוחני (המקדש).

בימינו, י"ז בתמוז הוא יום שבו הקהילה היהודית עוצרת לרגע את שטף החיים, כדי לזכור שחירות ועצמאות אינן דבר המובן מאליה, ושעלינו לשמור על הלכידות החברתית כדי למנוע את פריצת החומות הבאה.

חומות הלב

בעיר העתיקה, בצל חומות האבן העתיקות, חי סופר סת"ם זקן בשם ר' אברהם. ידין, שתמיד היו מוכתמות בדיו שחור ועמוק, ידעו את סוד האותיות, אך בשנים האחרונות הן רעדו מעט מדי פעם. זה היה יום י"ז בתמוז. העיר הייתה שקטה באופן מוזר, כמעט דוממת. ר' אברהם ישב בחדרו, מול מגילת איכה הפתוחה לפניו. הוא הביט בחלון אל עבר החומה החיצונית של העיר, אותה חומה שספגה אינספור סיפורים של צער ושמחה לאורך הדורות. נכדתו הקטנה, אלישבע, נכנסה לחדר בשקט. היא ראתה את סבא שלה, שפניו חרושות קמטים של שנים, יושב בכיסאו מול האור הדועך. סבא, לחשה, למה היום הזה מרגיש אחרת? למה השתיקה כל כך כבדה? ר' אברהם הניח יד על כתפה. אלישבע, היום הזה, י"ז בתמוז, הוא היום שבו נפרצו חומות ירושלים. זהו יום שבו הגבולות נפרצו, והתחושה של המגן ושל הבטוח התערערה. זה יום של שבר, של חוסר ודאות. הוא הצביע על המגילה הפתוחה. אבל דעי לך, החומות שנפרצו לא היו רק מאבנים. הן היו חומות של חיבור, של הבנה, של אהבת חיים. כשהחומות החיצוניות נופלות, העולם נראה חשוף ופגיע. והפגיעות הזו היא המקום שבו אנחנו נדרשים לבנות מחדש. איך אפשר לבנות כשכל מה שסביבנו מרגיש שבור? שאלה אלישבע. ר' אברהם לקח דף חלק, טבל את הקולמוס בדיו וכתב מילה אחת בכתב רש"י עדין: קיווי (לקווה). בכל י"ז בתמוז, אנחנו לא רק מתאבלים על מה שאבד, אלא בקול יציב. אנחנו עוצרים כדי לבחון את החומות הפנימיות שלנו. האם אנחנו בונים גדרות של ריחוק, או האם אנחנו מניחים אבני בניין של סבלנות וחסד? השבר של י"ז בתמוז הוא תזכורת לכך שהעולם שברירי, ודווקא בגלל זה, האחריות שלנו להחזיק זה את זה חזקה מתמיד. הוא סגר את המגילה והניח עליה את ידו. החומה אמנם נפרצה, אבל הלב יכול להפוך למבצר של תקווה. אנחנו לא בוכים על האבנים שנפלו, אלא על הקשרים שנחלשו. וכל עוד אנחנו זוכרים את זה, אנחנו כבר בדרכנו לבנות מחדש. האור שבחוץ החל לרדת, והצללים התארכו על החומות העתיקות, אך לרגע קט, השתיקה לא הרגישה כבדה. היא הרגישה כמו הפסקה שבין תווים במוזיקה, רגע של שקט לפני שהמנגינה, הניסיון לבנות את החורבן, מתחיל שוב.